28 de desembre: Els Sants Innocents, màrtirs

Text de l'Evangeli (*Mt* 2,13-18): Quan els savis se n'hagueren anat, heus aquí que un àngel del Senyor s'aparegué en somnis a Josep, i li digué: «Aixeca't i pren l'infant i la seva mare, i fuig cap a Egipte. I estigues-hi fins que t'ho digui, perquè succeirà que Herodes buscarà l'infant per matar-lo».

Ell s'aixecà, prengué de nit l'infant i la seva mare, i es retirà a Egipte. I s'hi quedà fins a la mort d'Herodes, per tal que es complís allò que anuncià el Senyor per mitjà del profeta, quan diu: d'Egipte he cridat el meu fill.

Llavors Herodes, veient-se burlat pels mags, s'enutjà molt, i va manar que matessin tots els nens que hi havia a Betlem i a les seves rodalies, de dos anys en avall, segons el temps que havia esbrinat dels mags. Aleshores es va complir allò que s'havia anunciat per mitjà del profeta Jeremies, quan diu: s'ha sentit una veu a Ramà, grans plors i gemecs: és Raquel que plany els seus fills, i no en vol ser consolada, perquè no hi són».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Ell s'aixecà, prengué de nit l'infant i la seva mare, i es retirà a Egipte»

Mn. Joan Pere PULIDO i Gutiérrez
(Sant Feliu de Llobregat, Espanya)

Avui celebrem la festa dels Sants Innocents, màrtirs. Inserits en les celebracions de Nadal, no podem ignorar el missatge que la litúrgia ens vol transmetre per a definir, encara més, la Bona Nova del naixement de Jesús, amb dos accents ben clars. En primer lloc, la predisposició de sant Josep en el designi salvador de Déu, acceptant la seva voluntat. I, alhora, el mal, la injustícia que sovint trobem en la nostra vida, concretat en aquest cas en la mort martirial dels infants Innocents. Tot això ens demana una actitud i una resposta personal i social.

Sant Josep ens ofereix un testimoniatge ben clar de resposta amatent a la crida de Déu. En ell ens sentim identificats quan hem de prendre decisions en els moments difícils de la nostra vida i des de la nostra fe:

«Ell s’aixecà, prengué de nit l’infant i la seva mare, i es retirà a Egipte» (Mt 2,14).

La nostra fe en Déu implica la nostra vida. Ens fa llevar-nos, és a dir, estar ben atents a les coses que passen al nostre voltant, perquè —sovint— és el lloc on Déu parla. Ens fa prendre el Nen amb la seva mare, és a dir, Déu se'ns fa proper, company de camí, reforçant la nostra fe, esperança i caritat. I ens fa sortir de nit cap a Egipte, és a dir, ens convida a no tenir por davant la nostra vida, que sovint s'omple de nits difícils d'il·luminar.

Aquests infants màrtirs, avui, també tenen noms concrets en infants, joves, parelles, persones grans, immigrants, malalts... que demanen la resposta de la nostra caritat. Així, ens ho diu Joan Pau II: «En efecte, són moltes en el nostre temps les necessitats que interpel·len la sensibilitat cristiana. És l'hora d'una nova imaginació de la caritat, que es desplegui no sols en l'eficàcia dels ajuts prestats, sinó en la capacitat de fer-se propers i solidaris amb el qui sofreix».

Que la llum nova, clara i forta de Déu fet Infant ompli les nostres vides i refermi la nostra fe, la nostra esperança i la nostra caritat.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «De què tens por, Herodes, en sentir que ha nascut un Rei? (...). Mates el cos dels nens, perquè la por t’ha matat a tu el cor» (Sant Quodvultdeus)

- «El Fill de Déu —la Paraula eterna— s’ha fet nen perquè Déu estigui al nostre abast. Ell ens ensenya així a estimar els petits; estimar els febles; respectar als nens» (Benet XVI)

- «La fugida a Egipte i la matança dels Innocents manifesta l’oposició de les tenebres a la llum: ‘Vingué a casa seva, però els seus no l’acolliren’ (Jn 1,11). Tota la vida del Crist estarà sota el signe de la persecució» (Catecisme de l’Església Catòlica nº 530)